

## POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Dziergawka

w sprawie z oskarżenia prywatnego przeciwko **M. C.**,  
o czyn z art. 217 § 1 k.k.,  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,  
w dniu 30 listopada 2023 r.,  
wniosku Sądu Rejonowego w Grudziądzu  
z dnia 26 października 2023 r., sygn. akt II K 345/23,  
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,  
z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości,  
na podstawie art. 37 k.p.k. *a contrario*

**p o s t a n o w i ł:**  
**nie uwzględnić wniosku**

## UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Grudziądzu postanowieniem z dnia 26 października 2023 r., sygn. akt II K 345/23, zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy M. C., oskarżonej o czyn z art. 217 § 1 k.k., innemu sądowi równorzędnemu, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Uzasadniając swój wniosek wskazał, że oskarżycielką prywatną jest Y. I., partnerka adwokata Ł. K., mającego kancelarię w [...], zaś oskarżoną jest M. C., matka zmarłej A. K., byłej żony Ł. K., która była Sędzią Sądu Rejonowego w [...] a wcześniej adwokatem w [...], co zdaniem tego Sądu mogłoby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności w zakresie orzekania w tej sprawie.

**Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.**

Wniosek Sądu Rejonowego w Grudziądzu o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż w orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie wskazywano na wyjątkowy charakter instytucji uregulowanej w art. 37 k.p.k., podkreślając, że zbyt szerokie jej stosowanie może spowodować skutki wręcz sprzeczne z ratio legis powołanego przepisu, osłabiając poczucie zaufania nie tylko do konkretnego sądu, lecz również do całego wymiaru sprawiedliwości (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2000 r., II KO 156/00, Prok. i Pr. 2001, Nr 1, poz. 9). Zatem uwzględniając utrwalone w tym zakresie orzecznictwo Sądu Najwyższego zaznaczyć należy, że przekazanie sprawy w trybie art. 37 k.p.k., winno nastąpić tylko wówczas, gdy przemawiają za tym szczególne względy związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości, co oznacza, że w sprawie muszą wystąpić tego rodzaju okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy w danym sądzie, co jednocześnie mogłoby wywołać, nawet mylne przekonanie, że w sądzie właściwym miejscowo nie ma wystarczających warunków do rozpoznania sprawy w sposób w pełni obiektywny.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, iż argumenty zawarte w uzasadnieniu wniosku Sądu meriti nie stanowią, w ocenie Sądu Najwyższego, takich okoliczności, które nasuwałyby wątpliwości odnośnie braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w sądzie właściwym. Oskarżona jest wprawdzie matką zmarłej sędzi tego sądu, jednak nie łączą jej żadne więzi ani zawodowe, ani koleżeńskie z sędziami tego sądu. Również fakt, że partnerem oskarżycielki posiłkowej jest adwokat, nie może stanowić o istnieniu uzasadnionej obawy co do braku bezstronności orzekających w sprawie sędziów. Służbowy charakter kontaktów Ł. K. – partnera oskarżycielki posiłkowej - z Sądem Rejonowym w Grudziądzu, nie może podważać obiektywizmu sądu i nie stanowi zagrożenia dla dobra wymiaru sprawiedliwości. Pamiętać bowiem należy, że tylko szczególne sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania

sprawy w sposób obiektywny, mogą uzasadniać korzystanie z dyspozycji przepisu art. 37 k.p.k., w niniejszej sprawie tego rodzaju sytuacja nie zachodzi.

Zatem podnoszone przez Sąd I instancji argumenty, zdaniem Sądu Najwyższego, nie mogą stanowić wystarczającej podstawy do zastosowania instytucji określonej w art. 37 k.p.k. i przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu.

Sąd Najwyższy mając powyższe na uwadze, orzekł jak w postanowieniu.

[PGW]

[ms]